

Nastavak sa strane 7
MILUTIN ŠOŠKIĆ - ŠOLE

nama u ovoj situaciji uopšte nije odgovarala.

Zato sam za ovaj susret najveću pažnju usmerio ka psihičkoj pripremi i odklanjanju straha od zatvorene igre protivnika. Ipak nisam želeo da prepustim ništa slučaju. Zato nikom pa ni svom kumu, sa kojim sam ulagao zajedno napore za ostvarenje cilja, ništa nisam pomenuo u vezi toga što sam želeo da uradim. Bila je to neobična odluka, možda jedinstvena u praksi jednog fudbalskog trenera. Odlučio sam da pred sam izlazak igrača na teren uđem u svlačionicu protivnika, to sam i uradio. Stao sam, zagledao ih pravo u oči i bez uvoda rekao: "Momci, nisam došao da vas molim da nas pustite danas da bi vas pobedili, već da vas zamolim da ne igrate zatvoreno. Igrajte momci otvoreno i ako možete pobedite nas sa 5:0. Bio sam i ponosan i postidjen neznajući kakav su odraz ostavile moje reči na njih. Neznajući ni tada ni danas dali sam nešto loše i nepošteno uradio. Sećam se da je igra bila otvorena, da je palo šest golova i da smo mi pobedili sa 4:2 i tako odahnuli.

Posle završetka prvenstva ekipa je bila nagrađena turnejom od petnaest dana po Australiji. I treneri, a posebno igrači oslobođeni stalnog pritiska, pružili su izvanredne igre i izvojevali dve pobeđe pro-

tiv reprezentacije u Australiji i umesto da budemo nagrađeni za uspehe u prvenstvu i na turneji, poslali su nam poruku da je za novog trenera postavljen Duvančić. Ja sam po sve mirno prihvatio tu vest, jer od tih nečasnih ljudi u klubu nisam mogao ništa bolje očekivati- i sada sa malom setom navodi Šoškić, i nastavlja - Pomislio sam da je tim ljudima koji vode Partizan prosto žao što nismo ispali. Miladinoviću su ponovo zabranili pravo na rad ali su mu platu i dalje davali, a mene su sa trenera Prvog tima prebacili da radim ponovo sa golmanima. Ta njihova odluka o promeni trenera nije dala nikakve rezultate i na samom početku novog prvenstva Duvančića su smenili ni kriva ni dužna. Više nisam znao, niti mogu da se setim, koliko su trenera za jedan kratak vremenski period promenili, ali sam znao i tada kao i danas da bi jedina pravda i pravi potez bio proterati njih iz Partizana za sva vremena. No pošto su oni bili nedodirljivi svoju nesposobnost prebacivali su na trenere jer im je to bilo najlakše.

Taj circus u smeni trenera potrajao je sve dok za prvog trenera tima nije došao Nenad Bjeković, a za generalnog sekretara Zečević. Siguran sam da nikada u istoriji Partizana nije povučen bolji potez, jer na dva najodgovornija mesta u klubu, postavljene su dve mlade i veoma stručne osobe. A i njihovo postavljanje nije bilo jedinstveno jer su protiv njih glasali oni koji su želeli vlast. Njih su ipak održavali rezultati i izvanredno poslovanje održavali, i ako je grupa buntovnika čekala svaki kiks da krene u lavinu napada i laži. Ta situacija se naročito pogoršala kada su Bjekovića postavili za tehničkog menadžera kluba, a Jusufija za trenera Prvoga tima. Jusufi je bio izvanredan igrač i nije slučajno ubrajan u velikane Partizana, ali sujeta mu je bila najveći problem. Želeo je vlast i hteo je da bude trener, direktor, generalni sekretar pa i predsednik kluba, hteo je da Partizan bude njegov i da sa klubom čini šta poželi. Našao je brzo pristalice u klubu, i to po funkciji veoma jake. Jedan od zalutalih bio je i aktuelni predsednik kluba Zdravko Lončar, inače general Avijacije. Njihov jedini cilj, bio je vlast u klubu, nisu birali sredstva da dođu do cilja. Čak su toliko daleko otišli da su navijače uzimali pod svoje i pomoću njih stvarali pritisak za održavanje vanredne

Skupštine kluba, na kojoj su mislili da preuzmu vlast, a onda krenu u rasturanje Partizana. To je po meni bila najveća kriza, ne samo u fudbalskom klubu već u čitavoj Partizanovoj porodici. Nisam mogao da gledam mirno kako moj voljeni klub zbog bolesti pojedinaca propada, prekinuo sam obećanje ćutanja i digao glas. Nisam mogao da se pomirim sa politikom sile i laži, sa ucenama i njihovom željom da najure ljude koji su veoma svesno i stručno vodili klub. Reagovao sam kao čovek koji je voleo Partizan, koji je izbliza sve mogao da vidi i sazna pravu istinu. Nisam bio vezan, za pojedince, već za pobjedu pravde i Partizana, to se nije svidelo predsedniku kluba Lončaru, pa me je pred sam početak vanredne skupštine u Sava Centru, pred velikim brojem novinara žestoko napao, počeo da viče i preti. Sobzirom da je bio general Avijacije, mislio je da on može sve. Vikao je na mene, mahao je rukama, pretio mi i stalno ponavljao isto pitanje: "Šta ja hoću?". Za čudo sam ostao po sve miran, pa mu mirno i odgovorih: "Prvo generale spustite ruke i sklonite prst sa moga lica jer možete ostati bez njega, budite sigurni da vas se uopšte ne plašim, a drugo prestanite da rušite klub na čijem ste čelu. Vi ovaj klub niste stvorili i on nije vaše vlasništvo".

Za vreme održavanja te vanredne skupštine u Sava Centru, toliko je bilo jako obezbeđenje da je moglo da se pomisli da zaseda Centralni Komitet, na kome se rešavaju sudbonosna državna pitanja. A te večeri su se zaista dešavale sudbonosne odluke, ne za državu već za Partizan. Do zore je trajala diskusija, za i protiv generalnog sekretara, za i protiv Partizana. Na kraju je ipak pobedila Pravda. Partizan se oslobodio svojih rušitelja. Iz ove bitke klub je izašao jači nego što je ikada bio. Prvi put u svom životu bio sam toliko zadovoljan samim sobom i osetio po reakciji ljudi u velikoj sali da je moja diskusija učinila da pobedi Pravda, bila je to možda moja najbolja odbrana Partizanovog imena i ugleda.

Partizan je nakon toga osvojio mnoge titule i po sve sam siguran da bi postao jedan od najboljih timova Evrope, da nije počelo svesno rasturanje zemlje. Početak rasturanja zemlje je prvo primenjen u sportu. Više se nije moglo ni normalno raditi, ni bezbedno igrati. Najveći atak je bio na Zvezdi i

Partizanu, pa su i nemile scene sa stadiona Maksimira u Zagrebu i Spritu, munjevitom brzinom obišle svet. Bili su to najtužniji trenuci u mome sportskom životu. Treneraš, postižeš dobre rezultate, a nedaju evropski moćnici da se takmičiš sa najboljim klubovima Evrope. Prosto smo bili zatvoreni pa sam se pitao gde su oni UEFA vođe, koji su ne tako davno govorili da politika ne sme da se odrazi na sport. Od jedne lige koja je bila među najboljim i najjačim u Evropi, napravili su nekoliko slabih liga. Umesto jedne države napravili su nekoliko država. Mi u Srbiji i Crnoj Gori, brzo smo se snašli i oformili svoju ligu, fudbal je nastavio da se kotrlja ali je bilo tužno gledati poluprazne stadione. Postalalo je dosadno jer se već unapred znalo da prvak može biti samo Partizan ili Zvezda. Čini mi se da smo se mi u Partizanu bolje prilagodili takvoj situaciji, jer smo bili mnogo puta prvaci te naše lige.

Počeli su da napuštaju zemlju vrsni igrači i kvalitetni treneri, jer nisu videli nikakvu blisku budućnost. Sada više nismo bili izloženi fizičkim napadima dresiranih navijača iz drugih Republika, ali smo doživljavali to isto u sopstvenoj kući. Incidenti se dešavaju na susretima Zvezde i Partizana, to je tako depresivno delovalo na mene, pa sam mnogo puta pozeleo da prestanem sa radom u fudbalu, koji više ne liči na najlepšu igru na svetu. U tome zatvoru u kome nas je evropska fudbalska kuća stavila, nije moglo više normalno da se diše. Sport je izgubio svaki značaj, nije se videlo da će sunce skoro zasjati - navodi Šoškić.

U takvim okolnostima Milutinu Šoškiću stiže ponuda od Fudbalske federacije Amerike, čiji je trener tada bio Bora Milutinović. Pozivaju ga da pred Svetsko prvenstvo u fudbalu, 1994. godine, radi sa golmanima Amerike. Dugo se kolebao pa je odlučio da prihvati taj poziv, koji je obradovao njegovu suprugu i decu. Po drugi put je Milutin Šoškić krenuo iz Partizana u svet. Bjeković i Zečević su mu na rastanku rekli da mu je mesto u klubu obezbeđeno kada se vratim. Tako je 7. jula, 1993. godine krenuo sa svojom porodicom za Ameriku.

Vreme provedeno ovde i sve što je doživio čitajte u sledećem broju Ogladala.

S.P.M.Š.

Srećan rođendan!

DECEMBAR 31. 2004.

Aleksandru Živkoviću i Milutinu Šoškiću

Čestitka za Nemačku JANUAR 2005.

Javorki Živković

Nikoli Isakoviću

Alemki Vla

Saši Saviću

Čestitke za Srbiju

Urošu Divcu

Vasiliju Andrijaševiću

Peri Kostiću-"Pećancu"

Aleksandru Popivodi

Viktoriji Dragaš

Oliveri Nikolić

Lili Marković

MALI OGLASI

STAN ZA IZNAJMLJIVANJE

PHOENIX ARIZONA

Iznajmljuje se dvosoban stan /
Townhouse/ community pool /

hot tub- 11/2 bath

\$750 Phoenix, AZ

Tel: 602-672-3420

POTREBAN

Iskusan dispečer uspešnoj vozačkoj kompaniji. Plata po dogovoru i beneficije. Zainteresovani zovite na 773.865.9380

TRAŽI SE

Potrebna konobarica zainteresovane osobe zovite na telefon 773-769-3543

Potrebna osoba za marketinški posao. 773.935.7157

OGLASI OGLASI